

Introductie

In november 2024 vertrok ik naar Boston voor mijn wetenschapsstage bij het Massachusetts General Hospital (MGH). Tot augustus 2025 heb ik hier meegedraaid met de onderzoeksgroep van de afdeling Trauma and Emergency Surgery & Surgical Critical Care. Als opleidingsziekenhuis van Harvard Medical School en een van de toonaangevende ziekenhuizen in de Verenigde Staten, was dit een unieke kans om internationale onderzoekservaring op te doen.

Ik wil als eerste het Professor Michaël-van Vloten Fonds bedanken voor het mede mogelijk maken van deze stage. Graag deel ik mijn ervaringen, zowel op wetenschappelijk als persoonlijk vlak, om zo andere studenten een beeld te geven van wat een onderzoekstage in het buitenland kan betekenen voor je ontwikkeling als arts en onderzoeker.

Onderzoek

De trauma chirurgie afdeling van MGH heeft een levendige internationale onderzoeksgroep. Naast de traumachirurgen werkt er altijd een diverse groep internationale research fellows. Tijdens mijn stage waren er fellows uit onder andere Palestina, Nigeria, Libanon en Griekenland, wat zorgde voor een inspirerende en cultureel diverse werkomgeving. Door een samenwerking met het LUMC is er in deze veelzijdige groep ook altijd één Nederlandse student aanwezig. Het team was klein en hecht (zo zijn we bijvoorbeeld samen op city trip naar New York geweest) en stond iedereen altijd klaar om mee te denken en te helpen waar nodig.

Voor mijn wetenschapsstage heb ik een internationaal retrospectief cohortonderzoek opgezet naar de behandeling van patiënten met multipale enkelvoudige ribfracturen (≥ 3 ribben met ieder één fractuur). Voor dit onderzoek heb ik zowel in Nederland als de Verenigde Staten patiënten geïncludeerd, data verzameld en CT-scans beoordeeld. Uiteindelijk zijn er ruim 500 patiënten in de database opgenomen en vergeleken. Na verwerking van de data kwamen opmerkelijke verschillen naar voren in de aanpak van pijnbestrijding en het gebruik van opioïden tussen de Nederlandse en Amerikaanse patiënten.

Naast het onderzoek van mijn wetenschapsstage heb ik ook twee aanvullende onderzoeken opgezet die gebruik maken van de nationale trauma database die in de Verenigde Staten wordt bijgehouden. Het eerste onderzoek richt zich op operatieve vs. non-operatieve behandeling van patiënten met multipale ribfracturen zonder fladderthorax. Het tweede onderzoek kijkt naar de timing van operatieve behandeling bij ouderen met ribfracturen en wat het effect is van een langere tijd tot aan een operatie. Daarnaast ben ik betrokken geweest bij verschillende lopende projecten binnen de onderzoeksgroep, waaronder een studie naar de behandeling van stomp abdominaal aorta letsel en de FORTE studie. Voor dit laatste project heb ik interviews afgenomen met meer dan 100 trauma patiënten om hun lange termijn uitkomsten en kwaliteit van leven in kaart te brengen. Verschillende van deze projecten zijn inmiddels gepubliceerd of zijn under review voor publicatie.

Naast het onderzoek heb ik ook de kans gehad om mee te kijken in de klinische setting. Zo was ik aanwezig bij wekelijkse lezingen op de intensive care en bij de complicatiebesprekingen. Ook heb ik mee kunnen lopen op het proefdierlab van de afdeling, waar ze met behulp van varkens in

samenwerking met het Massachusetts Institute of Technology werken aan nieuwe technieken en materialen binnen de trauma chirurgie.

In het ziekenhuis wordt hard gewerkt en worden lange dagen gemaakt, maar de passie en het enthousiasme waarmee iedereen bezig is, werken aanstekelijk. In het begin was het even wennen aan het tempo en de intensiteit, maar doordat je omringd bent door mensen die je meenemen in hun passie, ga je daar vanzelf ook in mee. Het is een cultuur waarin veel van je wordt gevraagd, maar waar je ook enorm veel voor terugkrijgt.

Persoonlijke ontwikkeling

Deze periode in Boston heeft me ook persoonlijk veel gebracht. Het acht maanden zelfstandig leven in een nieuwe omgeving, ver van huis, heeft me zelfredzamer en zelfverzekerder gemaakt. Je leert je snel aan te passen aan een nieuwe situatie en op je eigen kunnen te vertrouwen. In een omgeving waar je zelf achter je eigen bezigheden aan moet, heb ik geleerd pro-actiever te zijn en meer initiatief te nemen, zowel op professioneel als persoonlijk vlak. Ik ben assertiever geworden en durf makkelijker mijn grenzen te verleggen. Ook het werken in zo'n internationale en diverse omgeving heeft me laten zien hoe waardevol het is om met mensen uit verschillende culturen en achtergronden samen te werken. Het heeft mijn kijk op de wereld verbreed en bewuster gemaakt van mijn eigen waarden en motivatie. Tot slot ben ik door mijn tijd in Boston nog dankbaarder geworden voor de organisatie, toegankelijkheid en kwaliteit van zorg die we in Nederland hebben.

Leven in Boston

Naast al het onderzoek was er ook genoeg tijd om Boston en de omgeving te verkennen. In een iconisch brownstone huis in het centrum van de stad woonde ik samen met een grote groep Nederlandse (geneeskunde) studenten. Je kwam bij aankomst meteen in een hechte sociale kring wat voelde als een thuis ver van huis. Samen verkende je de stad, hadden we onze vaste kroeg op de hoek van de straat en maakten we samen de mooiste herinneringen.

Boston is een bijzondere stad die een perfecte mix biedt van geschiedenis, cultuur en sport. De rijke geschiedenis over het ontstaan van de Verenigde Staten zoals we die nu kennen is verweven door de stad en overal terug te vinden. Daarnaast zijn er unieke musea gevestigd, zoals het Isabella Stewart Gardner Museum of de Harvard Art Museums, en kun je eindeloos rondlopen door de verschillende buurten. In Boston kon ik wedstrijden van de Boston Red Sox, de Celtics en de Bruins natuurlijk niet aan mij voorbij laten gaan. Een bijzonder hoogtepunt was de Boston Marathon, die me zelfs heeft geïnspireerd om zelf te beginnen met hardlopen.

Door de ligging van Boston had ik ook de perfecte kans op uitstapjes te maken naar steden als New York, Washington DC en Miami, maar ook om de natuur in te trekken in de White Mountains. Het was een periode waarin ik niet alleen professioneel en persoonlijk ben gegroeid, maar ook echt heb geleefd en genoten van alles wat deze ervaring en deze stad te bieden had. De mensen die ik heb ontmoet en de herinneringen die ik heb gemaakt, zullen me voor altijd bijblijven.

Afsluiting

Terugkijkend op mijn tijd in Boston kan ik met zekerheid zeggen dat het een van de meest waardevolle ervaringen van mijn opleiding is geweest. Deze periode heeft me niet alleen professioneel verder gebracht, maar me ook op persoonlijk vlak meer gebracht dan ik van tevoren had bedacht. Ik raad iedereen die overweegt om een onderzoeksstage in het buitenland te doen echt aan om deze stap te zetten.

Binnenkort start ik als ANIOS Cardiothoracale Chirurgie in het Erasmus MC. Hoewel ik enorm veel zin heb om weer volop klinisch bezig te zijn, heeft mijn tijd in Boston me ook een grotere passie voor onderzoek gegeven. Ik hoop dan ook in de toekomst onderzoek en kliniek te kunnen blijven combineren.

Tot slot wil ik nogmaals het Professor Michaël-van Vloten Fonds bedanken voor de financiële steun die deze ervaring mogelijk heeft gemaakt. Daarnaast ben ik mijn begeleiders in zowel Boston als Nederland en het hele team van de trauma chirurgie ontzettend dankbaar voor hun begeleiding, betrokkenheid en gastvrijheid.

